

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ
ΔΗΜΟΣ ΣΠΑΡΤΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ

Σπάρτη 3 Απριλίου 2012

Τ.Κ. 23100
Ταχ.Δ/ση: Ευαγγελιστρίας 85-87
Τηλέφωνο : 27310-22226, εσωτ. 109
FAX: 27310-22203
e-mail: sparti_press@yahoo.gr

Δ Ε Λ Τ Ι Ο Τ Υ Π Ο Υ

ΕΠΙΤΥΧΕΣ ΤΟ 3ο ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟ
ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΣΠΑΡΤΙΑΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΙΑΚΩΝ
ΣΠΟΥΔΩΝ

**«ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΑ ΤΟΠΙΑ ΤΗΣ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΥ
ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΚΟΥΣ
ΕΩΣ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑΒΥΖΑΝΤΙΝΟΥΣ ΧΡΟΝΟΥΣ»**

Σημαντικότετου ενδιαφέροντος συνέδριο για την ιστορία του τόπου μας και την πολιτιστική μας ζωή με θέμα **«Θρησκευτικά Τοπία της Πελοποννήσου από τους Προϊστορικούς έως τους Μεταβυζαντινούς Χρόνους»** πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία στη Σπάρτη από την Παρασκευή 30 Μαρτίου έως την Κυριακή 1^η Απριλίου, υπό την αιγίδα του Δήμου Σπάρτης.

Το 3ο Διεθνές Συνέδριο του Κέντρου Σπαρτιατικών και Πελοποννησιακών Σπουδών του Πανεπιστημίου του Nottingham συνέδριο συνδιοργανώθηκε από τον Δήμο Σπάρτης και το Νομικό του Πρόσωπο Πολιτισμού, Αθλητισμού και Περιβάλλοντος, το Κέντρο Σπαρτιατικών και Πελοποννησιακών Σπουδών, Πανεπιστήμιο του Nottingham, την Ε' Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων και την Ε' Εφορεία Κλασικών και Προϊστορικών Αρχαιοτήτων, σε συνεργασία με το Σαϊνοπούλειο Ίδρυμα, το Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, τη Λέσχη Φωτογραφίας Σπάρτης και τη Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Σπάρτης.

Η έναρξη των εργασιών πραγματοποιήθηκε το απόγευμα της Παρασκευής 30 Μαρτίου στο Σαϊνοπούλειο Πολιτιστικό Κέντρο Γεωργίου

και Χρυσανγής Σαϊνοπούλου (πεζόδρομος Κλεομβρότου), η αίθουσα του οποίου εγκαινιάστηκε. Παράλληλα πραγματοποιήθηκαν τα εγκαινία της Έκθεσης Φωτογραφίας της Λέσχης Φωτογραφίας Σπάρτης και της Ε' Εφορείας Βυζαντινών Αρχαιοτήτων με θέμα **«Θρησκευτικά Μνημεία στο Φυσικό τους Περιβάλλον»**. Στην έκθεση παρουσιάστηκαν 54 φωτογραφίες με βυζαντινά και κλασικά μνημεία από την Λακωνία.

Προηγήθηκε η απονομή επαίνων για τη συμμετοχή του Πειραματικού Γυμνασίου Σπάρτης στο Συνέδριο με θέμα «Αρχαίοι ναοί και βυζαντινές εκκλησίες του τόπου μου». Στη συνέχεια την εναρκτήρια ομιλία πραγματοποίησε ο καθηγητής κ. James Wright με θέμα *«Ιεροί χώροι της Πελοποννήσου: Θεωρητικά και μεθοδολογικά ζητήματα, και μακροπρόθεσμες προοπτικές»*.

Οι εργασίες του Συνεδρίου συνεχίστηκαν το Σάββατο 31 Μαρτίου και την Κυριακή 1^η Απριλίου στο κτήριο του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου και προσέλκυσαν το αμείωτο ενδιαφέρον πολλών συμπολιτών μας.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ

Στον χαιρετισμό του ο Δήμαρχος Σπάρτης κ. Σταύρος Αργειτάκος

ανέφερε:

«Κυρίες και κύριοι,

Φίλες και φίλοι,

Έχουμε την χαρά και την τιμή να σας καλωσορίζουμε σήμερα στην πόλη μας και έχω προσωπικά την χαρά να εγκαινιάζω αυτό εδώ το συνέδριο.

Τόσο για την ιστορία του τόπου μας, όσο και για την πολιτιστική ζωή της περιοχής μας η σημασία του είναι πολύ μεγάλη.

Ολόκληρη η τοπική κοινωνία, την οποία αυτή τη στιγμή εκπροσωπώ, καλοδέχεται αυτή τη διοργάνωση, σας υπόσχεται μια ζεστή φιλοξενία και σας εύχεται καλή παραμονή.

Το θέμα του συνεδρίου έχει ιδιαίτερο και, πιστεύω, διαχρονικό ενδιαφέρον, διότι αγγίζει τη σχέση θεού και ανθρώπου.

Περιμένω κι εγώ να περιδιαβώ μαζί σας τους ιερούς τόπους της Πελοποννήσου.

Θα μου επιτρέψετε μια σύντομη μόνο αναφορά στην ιστορία προκειμένου να καταθέσω τις προσωπικές μου σκέψεις σε ό,τι αφορά το θέμα του παρόντος συνεδρίου.

Νομίζω ότι αποτελεί κοινή παραδοχή πως η θρησκευτικότητα της βυζαντινής εποχής ήταν πολύ έντονη και καθοριστική για την αντίληψη που οι άνθρωποι είχαν για την πορεία της ιστορίας τους και τελικά για τη χάραξή της.

-Αξιοσημείωτο παράδειγμα η πνευματική παρουσία του Μυστρά ως έδρας της Μητρόπολης της Λακεδαιμονίας.

Μέσα από τις σωζόμενες εκκλησίες και τα μοναστήρια του αποκρυπτογραφείται και αποκωδικοποιείται η ψυχική και πνευματική δίοδος που ο άνθρωπος είχε χαράξει προς τον θεό.

Και είναι το Δεσποτάτο του που λίγο αργότερα, ως η τελευταία αναλαμπή του μεσαιωνικού ελληνισμού, χαράσσει με το δικό του τρόπο τον δρόμο

της ιταλικής Αναγέννησης και συνεχίζει την αρχαία ελληνική σκέψη με τρόπο δημιουργικό και βαθύτατα πρωτότυπο.

Αν όμως είναι αυτονόητη η παραδοχή μας για τη θρησκευτικότητα του Βυζαντίου, **η θρησκευτικότητα**, είναι επίσης **αυτή που καθόριζε** και την αντίληψη των αρχαίων ελλήνων για το πεπρωμένο, για τη μοίρα των ίδιων και των πόλεών τους.

Επιτρέψτε μου να αναφερθώ λίγο σε αυτό.

Η θρησκευτικότητα των αρχαίων ελλήνων, καθώς δεν βασιζόταν πάνω σε ιερά κείμενα, εδραζόταν πάνω στους ιερούς χώρους που αφιερώνονταν στους θεούς, στις θρησκευτικές εορτές και στις κατά τόπους οργανωμένες λατρείες.

Η θείκη βούληση φανερωνόταν στους ανθρώπους μέσω των μαντείων και των ανθρώπων που τα υπηρετούσαν.

Η βούληση αυτή υπήρξε έντονη και καθοριστική τόσο για τον βίο και την πολιτεία των ανθρώπων, όσο και για την μετά θάνατον πορεία τους.

Επιτρέψτε μου μια μικρή αναφορά στην ιστορία και πιο συγκεκριμένα στον **Ηρόδοτο**.

Αναφέρει ο Ηρόδοτος στο βιβλίο «Πολύμνια» ότι οι Σπαρτιάτες, όταν ο Δαρείος το 490 π.Χ. έστειλε απεσταλμένους για να ζητήσουν από την πόλη «γη και ύδωρ», πέταξαν αυτούς τους ανθρώπους σε ένα πηγάδι για να πάρουν γη και ύδωρ από εκεί.

Επί δέκα χρόνια, μέχρι το 480 π.Χ., οι Ταλθυβιάδες, το λακωνικό ιερατείο, ενημέρωναν την πολιτική εξουσία ότι οι θεοί δεν έκαναν δεκτές τις θυσίες της πόλης προς αυτούς.

Οι θεοί αρνούνταν τις θυσίες προφανώς προσβεβλημένοι από την παραβίαση των ηθικών κανόνων, την οποία οι Σπαρτιάτες είχαν διαπράξει θανατώνοντας τους απεσταλμένους του Πέρση βασιλιά.

Η προσβολή αυτή απαιτούσε την κάθαρση της πόλης, κάθαρση η οποία αποφασίστηκε από την ηγεσία της Σπάρτης να πραγματοποιηθεί μέσω της οικειοθελούς θυσίας δύο ανδρών σπαρτιατών.

Οι άνδρες αυτοί, ο Σπέρθης και ο Βούλης, απεστάλησαν στην Περσία για να προσφέρουν τον εαυτό τους ως θυσία, ως αντάλλαγμα για τους απεσταλμένους, με σκοπό την κάθαρση της πόλης.

Νομίζω ότι η αφήγηση αυτή, ακόμη κι αν η ιστορική της ακρίβεια μπορεί να αμφισβητηθεί, προσφέρει μια ανάγλυφη εικόνα της θρησκευτικής ιδιαιτερότητας των αρχαίων ελλήνων.

Η ύβρις, η ανθρώπινη αλαζονεία που παραβιάζει τους ιερούς κανόνες και το ηθικό δίκαιο προβάλλει καταλυτική για τις ανθρώπινες τύχες και για την πορεία των ανθρώπων και των πόλεων.

Η διαπίστωση αυτή καθιστά πολύ ενδιαφέρουσα την παρουσία των θεών στη διαμόρφωση της ιστορίας, στον βαθμό τουλάχιστον που οι άνθρωποι έτσι την πιστεύουν και έτσι την αντιλαμβάνονται.

Εκτιμώ λοιπόν πως η σχέση του ανθρώπου με το θείο ήταν και παραμένει κορυφαίας σημασίας. Υπήρξε πάντοτε ιδιαίτερη και καθοριστική για τη ματιά του ανθρώπου στον κόσμο, για τον βαθμό και το είδος της αυτοσυνειδησίας του.

Και δεν υπάρχει ίσως καλύτερη δίοδος να την καταλάβουμε παρά από τους ίδιους τους τόπους που οι θεοί λατρεύτηκαν και από την τελετουργία της ίδιας τους της λατρείας.

Φίλες και φίλοι,

Δεν θα σας κουράσω περαιτέρω.

Σας καλωσορίζω και πάλι στον τόπο μας και σας εύχομαι μια ευχάριστη παραμονή».

Κατά την τελετή εγκαινίων του Σαϊνοπουλείου Πολιτιστικού Κέντρου

Γεωργίου και Χρυσουγής Σαϊνοπούλου ο Δήμαρχος Σπάρτης κ. Σταύρος

Αργειτάκος αναφέρθηκε στο μεγαλόπνοο όραμα του Γεωργίου

Σαϊνόπουλου και τη διαρκή τάση του για πρόοδο και ανέλιξη με τα

παρακάτω λόγια:

«Αρκεί εις άνθρωπος, ζήλω πεπυρωμένος, ολόκληρον δήμον

αναμορφώσασθαι», λέγει ο Ιωάννης Χρυσόστομος και δεν αφήνεται

της αληθείας το ανωτέρω ρηθέν για την περίπτωση του Γεωργίου

Σαϊνοπούλου.

«Ένα μέλλον για το παρελθόν μας», ήταν το 1975 το σύνθημα του

Συμβουλίου Ευρώπης.

Μια θέση δημιουργική, ώστε να μην παίζει το παρελθόν το θλιβερό ρόλο

του ζητιάνου στο παρόν.

Αν του δώσουμε τη θέση αυτή, έχουμε να κερδίσουμε πολλά.

Αν σβήσουμε τα ίχνη του, τότε θα χάσουμε το νήμα που οδηγεί προς το μέλλον.

Λέει ο Οδυσσέας Ελύτης:

Περιμένω τον καλλιτέχνη - που όσο περνάν τα χρόνια, τόσο λιγότερες πιθανότητες υπάρχουν ν' αναφανεί - τον ικανό να στήσει, αποστραγγίζοντας όλο τα απόθεμα του θυμητικού μας το μνημείο στον «**φωτισμένο και άγνωστο ιδιώτη**».

Όπως ως τώρα εστήσαμε σε κάθε γωνιά του τόπου μας κάποιο μνημείο στον «**άγνωστο στρατιώτη**».

Κυρίες και κύριοι

Ο πολιτισμός μοιάζει με στρωματογραφία που αποτελείται από επάλληλα στρώματα.

Στην μεγάλη πυραμίδα της προόδου, ιδιαίτερα έχουν συμβάλει, ορισμένοι το δικό τους δομικό λίθο.

Έχουν σφραγίσει με την απέραντη και ανιδιοτελή προσφορά τους, με τον ιδρώτα τους και το αίμα τους, την προμηθεϊκή πορεία που διατρέχει ο άνθρωπος, μέχρι να φθάσει στα σημερινά θαυμαστά επιτεύγματα.

Κάτω απ' αυτές τις σωστές προϋποθέσεις, όταν ο πυρετός της δημιουργίας διακατέχει τον άνθρωπο, είναι πηγή ακένωτη δυνάμεων και τον οδηγεί σταθερά στη ζωή.

Έτσι κερδίζει μόνος του, την πνευματική και ηθική του ολοκλήρωση.

Το άτομο αυτό που θερμαίνεται από την φλόγα της δημιουργίας, μπορεί να υψώνει την ύλη μέχρι το πνεύμα και να εκφράζει το πνεύμα με την ύλη.

Και μεις οι Λάκωνες, κυρίες και κύριοι, είχαμε την τύχη και ζούσε ανάμεσά μας ένα τέτοιο άτομο.

Ο Γιώργος Σαϊνόπουλος, που επέτυχε να υψώσει την ύλη μέχρι το πνεύμα και να εκφράσει το πνεύμα με την ύλη, με την δημιουργία του Σαϊνοπουλείου αμφιθεάτρου και να κάμει την Σπάρτη πολιτιστικό επίκεντρο του Ελλαδικού χώρου.

«Πάντα μακρύτερα, πάντα ψηλότερα να ανεβαίνει».

Η λακωνικότητα του Γκαίτε, ορίζει κατηγορηματικά ότι βασικό στοιχείο της ανθρώπινης υπόστασης είναι η διαρκής τάση για πρόοδο και ανέλιξη και αυτό το στοιχείο χαρακτήριζε τον άνθρωπο Γεώργιο Σαϊνόπουλο αναμφίβολα.

Ο αείμνηστος Γεώργιος Σαϊνόπουλος όμως σε όλη τη διάρκεια του μεγαλόπνοου οράματος και της δημιουργίας του είχε τη συμπαράσταση της ακούραστης συζύγου του Χρυσανγής που ήταν πάντα στο πλευρό του.

Σήμερα η σύζυγός του κα Χρυσανγή με το άξιο διοικητικό συμβούλιο του ιδρύματος και το προσωπικό που ίδιος είχε επιλέξει, συνεχίζει το μεγάλο του έργο.

Το όραμά του υλοποιείται με απόλυτη επιτυχία, ξεπερνώντας κάθε προσδοκία».

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΥΠΟΥ ΔΗΜΟΥ ΣΠΑΡΤΗΣ